

"uitstel van vertrek"

De Zomer stond te aarzelen. Ze had niet zo'n heel best seizoen gehad. Veel regen en de temperaturen waren lang niet overal om naar huis te schrijven geweest. Ze schudde haar lange krullende rode haren, terwijl ze naar de Herfst keek, die verwaaid binnenkwam op de open plek in het bos, waar de wisseling van de seizoenen altijd plaatsvond. "Ik wil nog een paar mooie dagen achterlaten", zei ze, terwijl de Herfst naar de blaadjes in de bomen blies, die langzaam hier en daar aan het verkleuren waren. "Ach...ik heb wel erg veel zin in een beetje storm en regen om al dat stof weg te werken...", antwoordde de Herfst, maar toen ze het teleurgestelde gezicht van de Zomer zag, knikte ze vriendelijk. "Ik houd me nog wel even wat in, las jij nog een paar mooie nazomerdagen in, wie weet, krijg ik dan straks van de Winter gedaan, dat hij nog eventjes wacht met vriezen. Kou is leuk, maar vriezen is mij een beetje tè...geef mij maar een flinke storm, zodat de schuimkoppen op het water staan". De zomer, die hier niets van begreep, knikte dankbaar. Storm, stel je voor, wat had je dáár nou aan. Ze stelde de zon nog een beetje bij en was blij dat ze nog héél eventjes mocht blijven.